

[Chr. Christensen]

Vi vil fremhæve den styrkelse, der sker af mindretallets stilling ved gennemførelsen af bestemmelsen om, at $\frac{2}{3}$ af et udvalgs medlemmer nu kan få en sag herved i folketinget. Det er et spørgsmål, der har optaget os i lang tid, og vi synes, det er en meget positiv udgang, det har fået. På baggrund af den debat, der lige har været, synes jeg også, at man af hensyn til historien må anerkende, at fremskridtspartiet sammen med andre partier klart har stået vagt om, at mindretallets rettigheder kunne blive styrket i denne forbindelse.

Alfred Hansen (DR):

Jeg skal indledningsvis udtrykke den samme tilfredshed, som andre ordførere har givet udtryk for med henblik på det arbejdsværelse, som hvert medlem nu disponerer over, og den bevilgede sekretærhjælp.

Om beslutningsforslagets øvrige elementer skal jeg sige, at retsforbundet kan støtte begrænsningen af taletider ved forespørgsler og redegørelser. Vi mener nok, at det er forsvarligt af hensyn til de mange sager, som skal behandles i folketinget, og det store arbejdspress, at man forsøger at begrænse taletiden.

Derimod må vi vende os imod restriktionerne vedrørende spørgetiden, og vi vil stemme imod de ændringsforslag, som tilsigter at begrænse taletiden her, det være sig for medlemmer eller for ministre.

Vi modsætter os også henstillingen om at begrænse længden af besvarelsen af skriftlige spørgsmål så meget som muligt. Man henstiller altså, at ministeren svarer så kort som muligt på et spørgsmål, mens vi mener, det er op til ministeren fuldt og helt at afgøre, hvor udførligt ministeren ønsker at besvare et skriftligt stillet spørgsmål.

Med hensyn til afsnittet om betækningsafgivelse gav vi allerede for ca. $1\frac{1}{2}$ år siden udtryk for utilfredshed. Det var under SV-regeringen, som jo i samtlige udvalg sad på 9 af de 17 medlemmer, og det ville sige, at et flertal ifølge den nuværende forretningsorden kunne forhindre, at et mindretal fik afgivet betænkning. Det blev praktiseret stort set på alle områder og stort set i alle udvalg under SV-regeringen. Da var der stor utilfredshed hos alle de andre partier, og jeg tror, man fremførte, ført an af hr. Niels Helveg Petersen, at nu måtte man sikre, at 7 med-

lemmer ud af de 17 i hvert fald kunne kræve et forslag i salen.

Det er imidlertid sådan, som forslaget foreligger nu, at et flertal i udvalget kan komme til at forhindre, at et mindretal får afgivet betænkning. Der står, at man »bør« have det ned i salen. Vi støtter ændringsforslaget fra fremskridtspartiet om, at man »skal« have det ned, hvis et mindretal på 7, altså $\frac{2}{3}$, kræver det. Vi mener, det er i overensstemmelse med de øvrige demokratiske rettigheder, vi bør have i vort samfund, at også et mindretal har ret, så et flertal ikke kan knægte mindretallet.

Jeg vil tilbagevise påstanden om, at hvis man fik mange forslag ned i salen til afstemning, ville det være tidkrævende. Det ville naturligvis være tidkrævende, men det ville være endnu mere tidkrævende, hvis man i stedet foretrak, at de forskellige partier, som er blevet nægtet afgivelse af betænkning, genfremsatte deres forslag i den ene samling efter den anden, og derfor er det både ud fra et ressourcemæssigt og ud fra et demokratisk synspunkt rigtigt, at et mindretal på 7 til enhver tid kan kræve en betænkning afgivet og et forslag sendt til afstemning.

Med hensyn til afsnittet om elektrisk afstemning er retsforbundets gruppe delt. Jeg personlig vil stemme for hr. Christophersens ændringsforslag; jeg hilser med tilfredshed, at vi nu får mulighed for at tage stilling i salen til denne sag, så hvert enkelt medlem får mulighed for at tilkendegive, om man mener, det er en god eller en dårlig idé.

Et andet kardinalspørgsmål vedrørende forretningsgangen i folketinget har været afstemning om dagsordener. Her mener vi fra retsforbundets side, at det er en uskik med afværgedagsordener, intetsigende afværgedagsordener, som til enhver tid er blevet ikke bare benyttet og brugt, men efter vores mening misbrugt af regeringen og eventuelle forligspartier. Det gælder de nuværende forligspartier og regeringen, men det gjaldt også under SV-regeringen. Vi mener, at de dagsordener, der fremsættes, også bør have mulighed for at komme til afstemning, så man får taget temperaturen i folketinget, blandt folketingets medlemmer, vedrørende et ganske konkret emne i forbindelse med en forespørgselsdebat.

Så skal jeg til slut nævne vort underændringsforslag nr. 48 til ændringsforslag nr.